

Paulus första brev till korintierna

I Kapitlet

Aposteln hälsar de kristna i Korint och varnar dem för söndringar. Världens visdom och korsets dårskap.

Paulus, genom Guds vilja kallad till Jesu Kristi apostel och brodern Sostenes,

Apg. 18:17.

2. till den Guds församling som är i Korint, de helgade i Kristus Jesus, kallade heliga, tillsammans med alla dem som åkallar vår Herres Jesu Kristi namn på varje ort, deras såväl som vår.

Joh. 17:19. Apg. 15:9. Ef. 1:1.

1 Thess. 4:7. 2 Tim. 1:9.

3. Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.

Rom. 1:7. 2 Kor. 1:2. Ef. 1:2.

4. Jag tackar alltid min Gud för er skull, för den Guds nåd som har blivit given åt er genom Kristus Jesus.

Rom. 1:8.

5. Ty genom honom har ni blivit rika på allt slags tal och all slags kunskap,

1 Kor. 12:8. 2 Kor. 8:7. Kol. 1:9.

6. eftersom vittnesbördet om Kristus har blivit befäst hos er.

7. Därför saknar ni ingen nådegåva, medan ni väntar på vår Herres Jesu Kristi uppenbarelse. Fil. 3:20. Tit. 2:13.

8. Han skall också göra er fast grundade ända till slutet, så att ni är ostraffliga på vår Herre Jesu Kristi dag.

Kol. 1:22. 1 Thess. 3:13, 5:23. 2 Thess. 3:2-3.

9. Gud är trofast, genom honom är ni kallade till gemenskap med hans

Son, Jesus Kristus, vår Herre.

1 Thess. 5:24. 2 Joh. 15:5.

10. Jag förmanar er, bröder, vid vår Herres Jesu Kristi namn, att ni alla är eniga i ert tal och inte tillåter någon splittring bland er, utan är fullkomligt förenade i samma sinnelag och samma mening.

Rom. 12:16. 15:5. Ef. 4:3.

Fil. 2:2, 3:15-16. 1 Petr. 3:8.

11. Ty Kloes folk har berättat för mig om er mina bröder, att det förekommer stridigheter bland er.

12. Vad jag menar är detta, att var och en säger: Jag håller mig till Paulus, eller: Jag håller mig till Apollos, eller: Jag håller mig till Kefas, eller: Jag håller mig till Kristus.

Apg. 18:24. 1 Kor. 3:4. 2 Joh. 1:42.

13. Är Kristus delad? Blev Paulus korsfäst för er? Eller blev ni döpta i Paulus namn?

14. Jag tackar Gud, att jag inte har döpt någon av er utom Krispus och Gajus,

Apg. 18:8. Rom. 16:23.

15. så att ingen kan säga att jag har döpt i mitt namn.

16. Dessutom har jag döpt Stefanus husfolk, men annars vet jag inte om jag har döpt någon ytterligare.

1 Kor. 16:15f.

17. Ty Kristus har inte sänt mig till att döpa, utan till att förkunna evangelium, inte med visdom i ord, för att Kristi kors inte skall bli om intet.

1 Kor. 2:1f. 2 Petr. 1:16.

18. Ty talet om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det Guds kraft.

Rom. 1:16. I Kor. 4:10.

19. Ty det är skrivet: Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag förkasta.

Job 5:12-13. Jes. 29:14.

20. Var är de visa? Var är de skriftlärda? Var är denna världens kloka? Har inte Gud gjort denna världens visdom till dårskap?

Jes. 33:18. Job 12:17. Rom. 1:22.

21. Eftersom världen inte genom sin visdom lärde känna Gud i hans visdom, så behagade det Gud att genom den dårskap som predikas frälsa dem som tror.

Matt. 11:25. Luk. 10:21. Rom. 1:21f.

22. Judarna begär tecken och grekerna söker efter vishet.

Matt. 12:38, 16:1. Joh. 4:48, 6:30.

23. Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för grekerna en dårskap.

Joh. 6:60f. I Kor. 2:14.

24. Men för de kallade, både judar eller greker, predikar vi Kristus, Guds kraft och Guds visdom.

Rom. 1:16.

25. Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor.

26. För se på er kallelse, bröder. Inte många visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många förnäma blev kallade.

Joh. 7:48. I Kor. 2:8.

27. Men det som var dåraktigt för världen har Gud utvalt, för att han skulle låta de visa komma på skam, och det som var svagt i världen har Gud utvalt, för att det som var starkt skulle komma på skam.

Matt. 11:25. Jak. 2:5.

28. Det som var ringa och föraktat i världen och det som ingenting var, det

har Gud utvalt för att göra till intet det som var någonting,

29. för att inget kött skall kunna berömma sig inför Gud. Rom. 3:27. Ef. 2:9.

30. Men det är av honom som ni är i Kristus Jesus, som för oss har blivit till visdom från Gud och till rättfärdighet och till helgelse och till förlösning,

Jer. 23:5. Joh. 17:19.

Rom. 4:25. Ef. 1:7. Kol. 2:2-3.

31. för att som det står skrivet: Den som berömmar sig, skall berömma sig i Herren.

Jer. 9:23-24. 2 Kor. 10:17.

2 Kapitlet

Paulus har inte med mänsklig visdom utan i Andens kraft predikat den korsfäste Kristus.

När jag kom till er bröder, kom jag inte med höga ord eller hög visdom, för att förkunna Guds vittnesbörd för er.

Apg. 18:1. I Kor. 1:17.

2. Ty jag hade bestämt mig för att bland er inte veta av något annat, utom Jesus Kristus och honom såsom korsfäst.

Gal. 6:14.

3. Och jag var hos er i svaghet och med fruktan och med mycken bävan.

2 Kor. 10:10, 11:30, 12:5f. Gal. 4:13. Fil. 2:12.

4. Mitt tal och min predikan var inte med övertalande ord av mänsklig visdom, utan genom bevisning i Ande och kraft,

5. för att er tro inte skulle vara grundad på människors visdom, utan på Guds kraft.

2 Kor. 4:7.

6. Visdom talar vi dock bland de fullkomliga, men en visdom som inte tillhör denna världen eller denna världens mäktiga som kommer att förgås.

Jak. 3:15.

7. Utan vi talar Guds hemliga visdom, den fördolda, som Gud före världens

begynnelse har förutbestämt till vår härlighet. Job 28:21. Rom. 16:25. 1 Kor. 4:1.

Ef. 3:9. Kol. 1:26. 2 Tim. 1:9.

8. vilken ingen av denna världens furstar har känt till. Om de hade känt till den, hade de aldrig korsfäst härlighetens Herre.

Matt. 11:25. Joh. 7:48, 16:3. Apg. 13:27.

2 Kor. 3:14. 1 Tim. 1:13.

9. Utan som Skriften säger: Vad inget öga har sett, och inget öra har hört, och vad som inte har stigit upp i något människohjärta, det har Gud berett åt dem som älskar honom.

Jes. 64:4. 1 Kor. 13:23.

10. Men för oss har Gud uppenbarat det genom sin Ande, ty Anden utranssakar allting, ja, också Guds djuphet.

Matt. 13:11, 16:17.

2 Kor. 3:18. 1 Joh. 2:27.

11. Ty vilken människa vet vad som är i människan, utom människans ande som är i henne? Så vet inte heller någon vad som är i Gud, utom Guds Ande.

Ords. 20:21. Jer. 17:9.

12. Men vi har inte fått världens ande, utan den Ande som är av Gud, för att vi skall veta vad Gud har skänkt oss.

Rom. 8:15.

13. Om vilket vi också talar, men inte med sådana ord som mänsklig visdom lär, utan med sådana ord som den Helige Ande lär, och bedömer andliga saker andligen.

2 Petr. 1:16.

14. En naturlig* människa tar inte emot det som hör till Guds Ande. Ty det är en dårskap för henne och hon kan inte begripa det, eftersom det måste bedömas andligen.

*själisk, oandlig. Rom. 8:7.

15. Men den andliga människan bedömer allt, men blir inte bedömd av någon.

16. Ty vem har känt Herrens sinne,

så att han skulle kunna undervisa honom? Men vi har Kristi sinne.

Job 15:8. Jes. 40:13. Jer. 23:18. Rom. 11:34.

3 Kapitlet

Aposteln tillrättavisar de kristna i Korint för deras partisinne. Guds andliga tempelbyggnad.

Bröder, jag kunde inte tala till er såsom till andliga, utan såsom till köttliga, såsom till spädbarn i Kristus.

2. Mjölke gav jag er att dricka, inte fast föda. Den tålde ni ännu inte, och ni tål den inte nu heller, Hebr. 5:12-13.

3. eftersom ni fortfarande är köttliga. Ty då avund och kiv och splittringar finns ibland er, är ni inte då köttliga och vandrar på människors vis?

1 Kor. 1:11. Gal. 5:19-20. Jak. 3:16.

4. För då en säger: Jag håller mig till Paulus och den andre säger: Jag håller mig till Apollos, är ni då inte köttliga?

1 Kor. 1:12.

5. Vad är Paulus? Vad är Apollos? Inget annat än tjänare genom vilka ni har tagit emot tron, och det efter vad Herren har gett åt var och en.

Apg. 18:24. 1 Kor. 16:12.

6. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Apg. 18:26, 19:1.

7. Så är nu varken den som planterar eller den som vattnar något, utan endast Gud som ger växten.

8. Den som planterar och den som vattnar är ett, men var och en skall få sin lön efter sitt arbete.

Ps. 62:13. Jer. 17:10, 32:19.

Matt. 16:27. Rom. 2:6. Upp. 2:23, 22:12.

9. Ty vi är Guds medarbetare, ni är Guds åkerfält, Guds byggnad.

2 Kor. 6:1. Ef. 2:20-21.

10. Efter den Guds nåd som Gud har

gett mig lade jag grunden såsom en vis byggmästare, och en annan bygger på den. Men var och en må se till, hur han bygger. Rom. 1:5, 15:20.

11. Ty en annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, vilken är Jesus Kristus.

Jes. 28:16. Matt. 16:18. Ef. 2:20. I Petr. 2:7.

12. Om någon bygger på denna grund med guld, silver, ädla stenar, eller med trä, hö och strå,

13. så skall vars och ens verk bli uppenbart. Ty den dagen skall göra det klart, för den skall uppenbaras i eld och hur vars och ens verk är skall elden pröva. Jes. 48:10. I Petr. 1:7, 4:12.

14. Om det verk som någon har byggt består, skall han få lön.

15. Men blir hans verk uppbränt, så skall han lida förlust. Men själv blir han frälst, dock såsom genom eld.

16. Vet ni inte, att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er?

I Kor. 6:19. 2 Kor. 6:16. Ef. 2:21-22.

Hebr. 3:6. I Petr. 2:5.

17. Om någon fördärvar Guds tempel, skall Gud förgöra honom: Ty Guds tempel är heligt, vilket är ni.

18. Ingen må bedra sig själv. Om någon bland er tycker att han är vis i denna världen, må han bli en dåre, för att han må bli vis. Ords. 3:7. Jes. 5:21.

19. Ty denna världens visdom är dårskap inför Gud, för det är skrivet: Han fångar de visa i deras slughet.

Job 5:13.

20. Och åter: Herren känner de visas tankar, att de är fåfängliga. Ps. 94:11.

21. Därför skall ingen berömma sig av människor. Allt är ju ert,

22. vare sig Paulus eller Apollos, vare sig Kefas eller världen, vare sig liv eller död, vare sig det som nu är, eller det som skall komma, allt det är ert.

23. Men ni tillhör Kristus och Kristus tillhör Gud.

4 Kapitel

Paulus framställer apostlarnas självförsakelse till ett föredöme och varnar för högmod.

Alltså må varje människa anse oss vara Kristi tjänare och förvaltare av Guds hemligheter.

2 Kor. 4:5, 6:4. Kol. 1:25. Tit. 1:7.

2. Nu söker man inget annat hos förvaltare än att man finner en sådan vara trogen. Luk. 12:42.

3. Men för mig har det mycket liten betydelse, att jag blir dömd av er eller av någon mänsklig dom. Jag dömer inte heller mig själv,

4. för jag vet inget med mig själv, dock är jag därigenom inte rättfärdigad, utan Herren är den som dömer mig.

2 Mos. 34:7. Job 9:2.

Ps. 130:3, 143:2. Rom. 4:2.

5. Döm därför inte förrän tid är, tills Herren kommer som även skall låta det som är fördolt i mörkret komma i ljuset och uppenbara hjärtats uppsåt. Då skall var och en få sitt pris av Gud.

Dan. 7:10. Matt. 7:1. Rom. 2:1. Upp. 20:12.

6. Bröder, detta har jag tillämpat på mig och Apollos för er skull, för att ni av oss skall lära er att inte tänka utöver det som är skrivet, för att ni inte skall bli högmodiga mot varandra, för den enes eller den andres skull.

Ords. 3:7. Rom. 12:3.

7. Ty vem ger dig något företräde? Vad har du som du inte har fått? Har du fått det, varför berömmar du dig då, som om du inte hade fått det?

Joh. 3:27. Rom. 12:6. I Petr. 4:10. Jak. 1:17.

8. Ni är redan mätta, ni har redan blivit rika och utan oss regerat som

kungar! Och jag skulle önska, att ni regerade, för att också vi kunde regera tillsammans med er.

9. För mig tycks det som att Gud har ställt fram oss apostlar såsom de allra ringaste, såsom ämnade åt döden, ty vi har blivit ett skådespel för världen, både för änglar och för människor.

Ps. 44:33. Rom. 8:36. 1 Kor. 15:8-10.
Ef. 3:8. Hebr. 10:33.

10. Vi är dårar för Kristi skull, men ni är kloka i Kristus. Vi är svaga, ni starka. Ni är ärade, vi föraktade.

1 Kor. 2:3. 2 Kor. 13:9. 2 Thess. 3:7.

11. Ända till denna stund är vi hung- riga och törstiga och nakna och blir misshandlade och är hemlösa.

Apg. 23:2. 2 Kor. 4:8, 11:23.

12. Vi anstränger oss och arbetar med våra egna händer. Då vi blir smädade, välsignar vi, då vi blir förföljda, här- dar vi ut.

Matt. 5:44. Luk. 6:28, 23:34. Apg. 7:60, 18:3,
20:34. Rom. 12:14. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

13. Då vi blir smädade talar vi goda ord. Såsom världens avskum har vi blivit, var mans avskräde, ända till denna dag.

Klag. 3:45.

14. Detta skriver jag inte för att jag vill få er att skämmas, utan jag för- manar er såsom mina kära barn.

15. Ty om ni än hade tio tusen upp- fostrare i Kristus, så har ni ändå inte många fäder, ty jag har fött er i Kris- tus Jesus genom evangelium.

Apg. 18:11. Gal. 4:19. 1 Thess. 2:11. Filem. v. 10.

16. Därför förmanar jag er: Bli mina efterföljare. 1 Kor. 11:1. Fil. 3:17. 1 Thess. 1:6.

17. Det är därför jag har sänt till er Timoteus, vilken är min älskade och trogne son i Herren, han skall påminna er om mina vägar i Kristus, såsom jag lär överallt i alla församlingar.

Apg. 19:22. 2 Thess. 3:9. 1 Tim. 1:2. 2 Tim. 1:2.

18. Men några av er har blivit upp-

blåsta, som om jag inte skulle komma till er.

19. Men jag skall snart komma till er, om Herren vill, och då skall jag lära känna, inte dessa uppblåstas ord utan deras kraft.

Apg. 18:21. Rom. 15:32. Jak. 4:15.

20. Ty Guds rike består inte i ord, utan i kraft.

1 Kor. 2:4.

21. Vad vill ni? Skall jag komma till er med ris eller med kärlek och mild- hetens ande?

2 Kor. 10:2, 13:10.

5 Kapitlet

Församlingen uppmanas att utöva tukt mot uppenbara syndare.

Det går ett allmänt rykte att otukt förekommer bland er och en sådan otukt som inte ens finns bland hedningarna, nämligen att någon har sin fars hustru. 3 Mos. 18:8. 5 Mos. 27:20.

2. Och ni är uppblåsta fastän ni hellre skulle vara bedrövade, så att den som hade gjort sig skyldig till sådant hade drivits ut från er.

3. Men jag, som väl är till kroppen frånvarande, men till anden närvarande, har redan som om jag var närvarande, fällt domen över den som har handlat så.

Kol. 2:5.

4. I vår Herres Jesu Kristi namn skall vi, ni och min ande, komma tillsam- mans med vår Herres Jesu Kristi kraft

Matt. 16:19. Joh. 20:23.

5. och överlämna den som bedrivit sådant åt Satan till köttets fördärv, så att anden kan bli frälst på Herrens Jesu dag.

1 Tim. 1:20.

6. Er berömmelse är inte god. Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen?

Gal. 5:9. Jak. 4:16.

7. Rensa därför ut den gamla sur-

degen, så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade. Ty vi har även ett påskalamm, som offrades för oss, nämligen Kristus.

Jes. 53:7. Joh. 1:29f. I Kor. 15:3. I Petr. 1:19.

8. Låt oss därför inte hålla högtid med gammal surdeg, och inte med elakhetens och ondskans surdeg, utan med renhetens och sannings osyrade deg.

2 Mos. 12:3f. 5 Mos. 16:3.

9. Jag skrev till er i brevet, att ni inte skulle ha något att göra med otuktiga människor.

2 Kor. 6:14. Ef. 5:11. 2 Thess. 3:14.

10. Jag menade inte denna världens otuktiga människor i allmänhet eller giriga eller rövare eller avgudadyrkare. I så fall måste ni ju rymma bort från världen.

11. Men nu skrev jag till er att om någon som kallades broder, är en otuktig eller en girig eller en avgudadyrkare eller en smädare eller en drinkare eller en rövare, så skulle ni inte ha något att göra med en sådan eller äta tillsammans med honom.

Matt. 18:17. Rom. 16:17. 2 Thess. 3:6.

12. Ty vad tillkommer det mig att döma dem som är utanför? Dömer inte ni dem som är innanför?

13. Men dem som är utanför skall Gud döma. Driv själva ut ifrån er den som är ond.

5 Mos. 13:5, 22:21-24.

6 Kapitlet

*Förmaning att undvika rättgångar.
Frihetens bruk. Varning för otukt.*

Vågar verkligen någon av er som har sak mot en annan, gå till rätta inför orättfärdiga och inte inför heliga?

2. Vet ni inte, att de heliga skall döma världen? Skall nu världen dömas av

er, är ni då inte goda nog till att döma i de ringaste mål? Matt. 19:28. Luk. 22:30.

3. Vet ni inte att vi skall döma änglar? Hur mycket mer då inte i de ting som hör till detta livet?

4. Men ni, när ni har några rättssaker angående det som har med detta livet att göra, så sätter ni dem som är ringa aktade i församlingarna till domare.

5. Till er skam säger jag detta: Finns det inte en enda, som är vis bland er, eller någon som kan döma mellan sina bröder?

6. Men nu går den ene brodern till rätta med den andre och detta inför dem som inte tror!

7. Redan det är en brist hos er, att ni går till rätta med varandra. Varför lider ni inte hellre orätt? Varför finner ni er inte hellre i att lida förlust?

Ords. 20:22. Matt. 5:39. Luk. 6:29.

Rom. 12:17f. 1 Thess. 4:6, 5:15.

8. I stället gör ni orätt och skada och detta mot bröder.

9. Vet ni då inte att de orättfärdiga inte skall ärva Guds rike? Låt inte lura er. Varken otuktiga eller avgudadyrkare eller äktenskabsbrytare eller de som utövar homosexualitet eller de som låter sig utnyttjas för sådant, 10. eller tjuvar eller giriga eller drinkare eller hädare eller rövare skall ärva Guds rike.

Gal. 5:19-21. Ef. 5:5. 1 Tim. 1:9.

11. Och sådana var en del bland er, men ni är rentvådda, ni är helgade, ni är rättfärdiggjorda genom Herrens Jesu namn och genom vår Guds Ande.

Ef. 2:1-2, 5:8. Kol. 3:7. Tit. 3:3.

12. Allt är tillåtet för mig, men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet för mig, men jag skall inte låta något ta makten över mig.

1 Kor. 10:23.

13. Maten är för magen och magen är för maten, men Gud skall göra båda till intet. Men kroppen är inte till för otukt utan för Herren och Herren för kroppen.

Matt. 15:17. Rom. 11:17.

14. Och Gud som har uppväckt Herren skall också uppväcka oss genom sin kraft. Apg. 2:24f. Rom. 6:5f, 8:11. 2 Kor. 4:14.

15. Vet ni inte, att era kroppar är Kristi lemmar? Skulle jag nu ta Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Bort det!

1 Kor. 12:27. Ef. 4:12f, 5:30.

16. Eller vet ni inte, att den som håller sig till en sköka, han blir en kropp med henne? Ty de två, säger han, skall bli ett kött.

1 Mos. 2:24. Matt. 19:5. Mark. 10:8. Ef. 5:31.

17. Men den som håller sig till Herren är en ande med honom.

Joh. 17:21-23. Ef. 4:4.

18. Fly otukten. All annan synd som en människa begår är utanför kroppen, men den som bedriver otukt syndar mot sin egen kropp.

19. Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den Helige Ande, vilken bor i er, och som ni har fått av Gud, och att ni inte är era egna?

1 Kor. 3:16. 2 Kor. 6:16. Hebr. 3:6. 1 Petr. 2:5.

20. Ty ni är dyrt köpta. Så prisa därför Gud i er kropp och i er ande, som tillhör Gud.

1 Kor. 7:23. Gal. 3:13. Hebr. 9:12.

1 Petr. 1:18-19. 2 Petr. 2:1.

7 Kapitel

Råd och förmaningar angående äktenskap och ogift stånd.

Vad angår det ni skrev om, svarar jag: Det är gott för en man att inte komma vid någon kvinna,

2. men för att undgå otukt skall var man ha sin egen hustru, och var kvinna sin egen man.

3. Mannen skall ge sin hustru vad han är skyldig henne och på samma sätt hustrun sin man.

1 Petr. 3:7.

4. Hustrun har inte själv makt över sin egen kropp, utan mannen. På samma sätt har mannen inte heller makt över sin egen kropp, utan hustrun.

5. Dra er inte undan från varandra, om det inte sker med bådads samtycke, till en tid, för att få ledighet till fasta och böner, och kom sedan tillsammans igen, för att inte Satan skall fresta er för att ni inte kan leva avhållsamt.

6. Men detta säger jag som ett medgivande och inte som en befallning.

7. Helst ville jag att alla människor vore som jag. Men var och en har sin egen nådegåva från Gud, den ene så, den andre så.

Matt. 19:12. 1 Kor. 12:11.

8. Till de ogifta och till änkorna säger jag: Det är gott för dem, om de förblir som jag.

9. Men kan de inte leva avhållsamt, så må de gifta sig, ty det är bättre att gifta sig än att brinna av begär.

10. Men de gifta befaller inte jag, utan Herren: En hustru skall inte skilja sig från sin man.

Mal. 2:14. Matt. 5:32, 19:6f. Mark. 10:11-12. Luk. 16:18.

11. Men skulle hon skilja sig, då skall hon förbli ogift eller försona sig med mannen igen, inte heller får en man överge sin hustru.

12. Till de övriga säger jag, inte Herren: Om det är så att en broder har en hustru, som inte tror, och hon är villig att bo tillsammans med honom, så får han inte skilja sig från henne.

13. Och om en kvinna har en man, som inte tror, och han är villig att bo

tillsammans med henne, då får hon inte skilja sig från honom.

14. Ty den man som inte tror, är helgad genom hustrun och den hustru som inte tror, är helgad genom mannen, annars vore ju era barn orena, men nu är de heliga.

15. Men om den som inte tror vill skiljas, så låt honom skiljas. En broder eller syster är i sådana fall inte bunden av något tvång, utan Gud har kallat oss att leva i frid.

16. Ty hur kan du hustru veta om du kan frälsa din man? Eller, du man, hur kan du veta om du kan frälsa din hustru?

1 Petr. 3:1.

17. Men såsom Gud har tilldelat var och en, och såsom Herren har kallat var och en, så må han också vandra. Så förordnar jag i alla församlingar.

18. Är någon kallad såsom omskuren, skall han inte bli som en oomskuren. Är någon kallad såsom oomskuren, skall han inte låta omskära sig.

19. Omskärelsen betyder inget och förhuden betyder inget. Vad som betyder något är att man håller Guds bud.

Gal. 5:6, 6:15.

20. Var och en skall förbli i den kallelse, i vilken han blev kallad.

Ef. 4:1. Fil. 1:27.

21. Är du kallad som slav, så låt detta inte bekymra dig. Men kan du bli fri, så bruka dig hellre av det.

22. Ty den som har blivit kallad som slav i Herren, han är en Herrens frigivne. På samma sätt är också den som har blivit kallad såsom fri, en Kristi slav.

Rom. 6:18f. Gal. 5:13.

Ef. 6:6. 1 Petr. 2:16.

23. Ni är dyrt köpta, bli inte människors slavar.

1 Kor. 6:20. 2 Kor. 11:20.

Hebr. 9:12. 1 Petr. 1:18-19. 2 Petr. 2:1.

24. Bröder, var och en skall inför Gud förbli i den ställning, vari han har blivit kallad.

25. Men om jungfrurna har jag inte någon befallning av Herren, utan jag säger endast min mening, såsom en som genom Herrens barmhärtighet har blivit trogen.

26. Jag menar inför den nöd, som står för dörren, att det är gott för en människa att förbli såsom hon är.

Jer. 16:2.

27. Är du bunden vid en hustru, så sök inte att bli lös. Är du utan hustru, så sök inte att få en hustru.

28. Men gifter du dig, så syndar du inte och om en jungfru gifter sig, så syndar inte hon heller. Dock kommer sådana att lida kroppslig bedrövelse och jag vill gärna skona er från det.

29. Men det säger jag, bröder: tiden är kort. Härefter må de som har hustrur, vara som om de inte hade någon.

30. och de som gråter, som om de inte grät, och de som gläder sig, som om de inte gladde sig och de som köper något, som om de inte behöll något,

31. och de som brukar denna världen, som om de inte brukade den. Ty denna världens ordning förgås.

Jes. 40:6. 1 Joh. 2:17.

32. Men jag ville gärna att ni vore fria från omsorger. Den som är ogift tänker på det som tillhör Herren, hur han skall behaga Herren,

33. men den som gifter sig, han tänker på det som tillhör världen, hur han skall behaga sin hustru.

34. Och det är en skillnad mellan en hustru och en jungfru. Den kvinna som är ogift, tänker på det som tillhör Herren, att hon må vara helig till både kropp och ande. Men den som

gifter sig, tänker på det som tillhör världen, hur hon skall behaga sin man.

35. Men detta säger jag för ert eget bästa, och inte för att lägga något band på er, utan för att ni skall föra ett ärbart levnadssätt och förbli vid Herren utan något hinder.

36. Men om någon tror sig handla orätt mot sin jungfru som är giftasvuxen och vill gifta sig, så kan han göra som han vill, han syndar inte. Han kan låta henne gifta sig.

37. Men om någon är fast i sitt sinne och inte hindras av något tvång, utan har makt att följa sin egen vilja och är besluten i sitt sinne att låta henne förbli jungfru, så gör han väl.

38. Alltså: den som gifter bort henne, han gör väl, men den som inte gifter bort henne, han gör bättre.

39. En hustru är bunden genom lag, så länge hennes man lever, men när hennes man är avsmnad är hon fri att gifta sig med vem hon vill, blott det sker i Herren. Rom. 7:2.

40. Men lyckligare är hon enligt min mening om hon förblir som hon är, och jag anser att också jag har Guds Ande.

8 Kapitel

Råd angående ätande av kött som blivit offrat åt avgudar.

Men vad angår avgudaoffer så vet vi att vi alla har kunskap. Kunskapen uppblåser, men kärleken uppbygger. Apg. 15:20f. Rom. 14:3f.

2. Om någon tycker att han vet något, så vet han ännu inte det han borde veta. Gal. 6:3, 1 Tim. 6:4.

3. Men den som älskar Gud, han är känd av honom.

4. Beträffande mat som offrats åt avgudar, så vet vi att det inte finns någon avgud i världen och att det inte finns någon annan Gud utom en enda.

5 Mos. 4:39, 6:4. Mark. 12:29. Rom. 14:14.

1 Kor. 10:19. Ef. 4:6. 1 Tim. 2:5.

5. Ty även om det finns några, som kallas gudar, vare sig i himlen eller på jorden – och många gudar och många herrar finns ju –

6. så har vi dock endast en Gud: Fadern, av vilken allting är och till vilken vi är, och en enda Herre: Jesus Kristus, genom vilken allting är och genom vilken vi är.

Mal. 2:10. Joh. 1:3, 13:13. Apg. 17:28.

Rom. 11:36. 1 Kor. 12:3. Ef. 3:9, 4:5-6.

Fil. 2:11. Kol. 1:16. Hebr. 1:2.

7. Men alla har inte denna kunskap, utan somliga gör det till en samvets sak för avgudarnas skull och äter det som om det var offrat åt avgudar. Eftersom deras samvete är svagt, blir det därigenom befläckt.

Rom. 14:23. 1 Kor. 10:28.

8. Men maten förändrar inte vår ställning inför Gud. Äter vi, så blir vi inte därigenom bättre. Äter vi inte, så blir vi inte därigenom sämre. Rom. 14:17.

9. Men se till att denna er frihet inte blir till anstöt för dem som är svaga.

Rom. 14:13f. Gal. 5:13.

10. Ty om någon får se dig, du som har kunskap, sitta till bords i avgudahus, skall då inte hans samvete om han är svag, bli stärkt till att äta avgudaoffer?

11. Och så går den svage brodern, som Kristus har lidit döden för, genom din kunskap förlorad. Rom. 14:15.

12. När ni på detta sätt syndar emot bröderna och sårar deras svaga samveten, då syndar ni mot Kristus.

13. Därför, om maten blir till fall för min broder, vill jag aldrig i evighet äta kött, för att jag inte må bli min broder till fall. Rom. 14:21. 2 Kor. 11:29.

9 Kapitlet

Apostelns bruk av sin frihet.

Är jag inte en apostel? Är jag inte fri? Har jag inte sett Jesus Kristus, vår Herre? Är inte ni mitt verk i Herren?

Ap. 9:13f, 22:17-18, 23:11.

1 Kor. 4:15. 1 Kor. 15:8. 2 Kor. 12:2.

2. Är jag inte för andra en apostel så är jag det åtminstone för er, ty inseglet på mitt apostlaämbete är ni i Herren.

3. Detta är mitt försvar mot dem som dömer mig:

4. Har vi inte rätt att äta och dricka?

1 Kor. 9:14. 1 Thess. 2:7.

5. Har vi inte rätt att föra med oss en syster som hustru, liksom de andra apostlarna och Herrens bröder och Kefas?

Matt. 8:14, 12:46. Mark. 6:3. Gal. 1:19.

6. Eller är det endast jag och Barnabas, som inte har rätt att vara fria från arbete?

2 Thess. 3:9.

7. Vem tjänar någonsin i krig på egen bekostnad? Vem planterar en vingård och äter inte av dess frukt? Eller vem vaktar en hjord, och äter inte av hjordens mjölk?

1 Petr. 5:2.

8. Inte talar jag väl sådant efter människosätt? Säger inte lagen detsamma?

9. Ty i Mose lag är det skrivet: Du skall inte binda munnen till på oxen som tröskar. Skulle Gud ha omsorg om oxarna?

5 Mos. 25:4. 1 Tim. 5:18.

10. Säger han det inte för vår skull? Ty för vår skull är det skrivet, att den

som plöjer, han skall plöja med en förhoppning och att den som tröskar, han skall göra det med en förhoppning om att få sin del.

2 Tim. 2:6.

11. Har vi nu sätt åt er vad som är andligt, är det då för mycket om vi skördar av ert jordiska goda?

Rom. 15:27. Gal. 6:6.

12. Har andra blivit delaktiga i den rättigheten över er, varför inte vi ännu mer? Men vi har inte gjort bruk av den rättigheten, utan vi fördrar allt för att vi inte skall lägga något hinder i vägen för Kristi evangelium.

Ap. 20:33. 2 Kor. 11:9, 12:13. 1 Thess. 2:7.

13. Vet ni inte att de som tjänstgör i templet äter av det som kommer från templet, och att de som gör tjänst vid altaret får sin del av det som offras på altaret?

3 Mos. 2:3, 6:16-18. 4 Mos. 18:8. 5 Mos. 18:1.

14. Så har också Herren bestämt, att de som förkunnar evangelium skall leva av evangeliet.

5 Mos. 25:4. Matt. 10:10.

Luk. 10:7. 1 Tim. 5:18.

15. Men jag har inte gjort bruk av något sådant, och jag skriver inte detta för att jag skall få någon. Jag ville hellre vara död, än att någon skulle få ta min berömmelse ifrån mig.

Ap. 18:3, 20:34. 1 Kor. 4:12.

2 Kor. 11:10. 1 Thess. 2:9. 2 Thess. 3:8.

16. Ty om jag förkunnar evangelium, så är detta ingen berömmelse för mig, eftersom jag måste göra det, och ve mig om jag inte förkunnar evangelium.

Rom. 1:14.

17. Ty gör jag det av fri vilja, så får jag lön, men gör jag det inte av fri vilja, så är dock det ämbetet betrott åt mig.

1 Kor. 4:1.

18. Vad är då nu min lön? Jo, den att när jag predikar Kristi evangelium, så gör jag det utan kostnad, så att jag

inte missbrukar den rättighet som jag har i evangeliet.

19. Därför, fastän jag är fri från alla, har jag likväl gjort mig till allas tjä-nare, för att jag må vinna desto flera.
20. För judarna har jag blivit såsom en jude för att vinna judar, för dem som är under lagen har jag blivit som om jag var under lagen, för att jag skall vinna dem som är under lagen.

Apg. 16:3, 21:23f.

21. För dem som är utan lag har jag blivit som om jag var utan lag, fastän jag inte är utan Guds lag, utan är i Kristi lag, för att jag skall kunna vinna dem som är utan lag. Gal. 2:3.

22. För de svaga har jag blivit svag, för att jag må vinna de svaga. Jag har för alla blivit allt, för att jag i alla fall skall frälsa några.

Rom. 15:1. 1 Kor. 10:33. 2 Kor. 11:29.

23. Men detta gör jag för evangeliets skull, för att också jag skall få del av det.

24. Vet inte ni att alla löparna på tävlingsbanan löper, men att bara en får priset? Löp så, för att ni skall få det.

Fil. 3:14. 2 Tim. 4:7. Hebr. 12:1.

25. Men var och en som kämpar är återhållsam i allt. Detta för att han skall vinna en förgänglig krona, men vi en oförgänglig.

1 Tim. 6:12. 2 Tim. 2:5, 4:8.

26. Jag löper därför inte på måfå, jag kämpar inte som en som slår i luften.

27. Utan jag tuktar min kropp och kuvar den, för att jag inte skall predika för andra och själv inte hålla provet.

10 Kapitlet

Israels ökenvandring.

Varning för missbruk av friheten.

Böder, jag vill inte att ni skall vara okunniga om att alla våra fäder var under skyn och alla gick genom havet.

2 Mos. 13:21, 14:22. 4 Mos. 9:15. 5 Mos. 1:33.
Jos. 4:23. Ps. 78:13-14, 105:39.

2. Alla blev de döpta till Mose i skyn och i havet,

3. och alla åt samma andliga mat,
2 Mos. 16:14. Ps. 105:40.

4. och alla drack samma andliga dryck. Ty de drack av den andliga klippan som följde dem och den klippan var Kristus.

2 Mos. 17:6. 4. Mos. 20:10, 21:16. Ps. 78:15.

5. Men de flesta av dem fann inte Gud behag i, för de blev nerslagna i ökenen.
4 Mos. 26:65.

6. Men detta har blivit till exempel för oss, för att vi inte skall ha begärelse till det som är ont, såsom de hade begärelse till.
4 Mos. 11:4f. Ps. 78:30, 106:14.

7. Bli inte heller avgudadyrkare, såsom några av dem blev, som det står skrivet: Folket satte sig ner till att äta och dricka, och de stod upp till att leka.
2 Mos. 32:6.

8. Låt oss inte heller bedriva otukt, såsom en del av dem bedrev otukt och tjugotretusen föll på en dag.
4 Mos. 25:1f. Ps. 106:28.

9. Låt oss inte heller fresta Kristus, såsom en del av dem frestade honom och blev dräpta av ormarna.
2 Mos. 17:3. 4 Mos. 21:6. Ps. 78:18f.
Ps. 95:9. Ps. 106:14.

10. Klaga inte heller, såsom en del av dem klagade, och blev dödade av fördärvaren.
2 Mos. 16:2. 4 Mos. 14:2f. Ps. 106:25.

11. Allt detta hände dem såsom ett

exempel och det blev skrivet till varning för oss som har världens slut inpå oss.

Rom. 15:4. I Kor. 9:10.

12. Därför skall den som tycker sig stå, se till att han inte faller.

Rom. 11:20.

13. Ingen annan frestelse har kommit över er, än sådan som vanligen möter människan. Och Gud är trofast, han skall inte låta er frestas över er förmåga, utan skall med frestelsen också bereda en utväg, så att ni kan utvärda den.

2 Kor. 1:7.

14. Därför, mina älskade, fly bort från avgudadyrkan.

2 Kor. 6:17. I Joh. 5:21.

15. Jag talar som till förståndiga, döm själva om vad jag säger:

16. Välsignelsens kalk*, som vi välsignar, är inte den en delaktighet i Kristi blod? Det bröd som vi bryter, är inte det en delaktighet i Kristi kropp?

*bägare. Matt. 26:26.

17. Eftersom det är ett bröd, så är vi som är många, en kropp, ty vi är alla delaktiga av detta enda bröd.

Rom. 12:5. I Kor. 12:27.

18. Se på Israel efter köttet: De som äter av offren, är de inte delaktiga i altaret?

3 Mos. 2:3, 7:14. I Kor. 9:13.

19. Vad vill jag då säga? Att en avgud är något, eller att det som offras åt avgudar är något?

I Kor. 8:4.

20. Nej, utan vad jag säger är, att vad hedningarna offrar, det offrar de åt onda andar och inte åt Gud och jag vill inte, att ni skall ha någon gemenskap med de onda andarna*.

*KXII: djävlar.

3 Mos. 17:7. 5 Mos. 32:17. Ps. 106:37.

21. Ni kan inte dricka Herrens kalk och de onda andarnas kalk. Ni kan inte ha del i Herrens bord och i de onda andarnas bord.

2 Kor. 6:15.

22. Eller vill vi reta Herren? Är vi starkare än han?

5 Mos. 32:21.

23. Allt är tillåtet för mig, men inte allt är nyttigt. Allt är tillåtet för mig, men inte allt bygger upp.

I Kor. 6:12.

24. Ingen skall söka sitt eget bästa, utan var och en den andres.

Rom. 15:2. I Kor. 13:5. Fil. 2:4.

25. Allt som säljs i köttboden, det kan ni äta, utan att ställa några frågor för samvetets skull.

26. Ty jorden är Herrens och allt som finns på den. 3 Mos. 19:5. Ps. 24:1, 50:10f. 27. Om någon av dem som inte är troende bjuder er till sig och ni vill gå till honom, så åt av allt som sätts fram för er utan att ställa några frågor för samvetets skull.

Luk. 10:7.

28. Men om någon då säger till er: Detta är offrat åt avgudar, så ät inte för hans skull som talade om det och för samvetets skull, ty jorden är Herrens och allt som är på den.

I Kor. 8:10-11.

29. Jag menar då inte ditt eget samvete, utan den andres. För varför skulle jag låta min frihet dömas av en annans samvete?

Rom. 14:16.

30. Om jag äter med tacksägelse, varför skulle jag då bli lastad för det som jag tackar Gud för?

Rom. 14:6. I Tim. 4:4.

31. Vare sig ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.

Kol. 3:17.

32. Var inte någon till anstöt, varken för judar eller för greker eller för Guds församling,

Rom. 14:3.

33. såsom också jag i allt försöker behaga alla, och inte söker min egen nytta utan de mångas, för att de må bli frälsta.

Rom. 15:2. I Kor. 9:19f.

11 Kapitlet

Kvinnan må inte vid gudstjänsten uppträda med oböljt huvud. Herrens nattvard må inte hållas på ett ovärdigt sätt.

Var mina efterföljare, liksom också jag är det till Kristus.

1 Kor. 4:16. Ef. 5:1. Fil. 3:17.

1 Thess. 1:6. 2 Thess. 3:9.

2. Jag prisar er, bröder, för att ni i allt har mig i åtanke och håller fast vid de föreskrifter, som jag har gett er.

3. Men jag vill att ni skall veta, att Kristus är var mans huvud, och att mannen är kvinnans huvud, och att Gud är Kristi huvud.

Joh. 14:28. 1 Kor. 3:23, 15:27-28. Ef. 5:23.

4. Var och en man, som har något på huvudet, när han ber eller profeterar, han vanäras sitt huvud.

5. Men var kvinna, som ber eller profeterar barhuvad, hon vanäras sitt huvud, ty det är detsamma, som om hon vore rakad.

6. Vill en kvinna inte hölja sig, så kan hon också klippa av sitt hår, men eftersom det är en skam för en kvinna att klippa av håret eller raka av det, så må hon hölja sig. 4 Mos. 5:18. 5 Mos. 22:5.

7. En man skall inte hölja sitt huvud, ty han är Guds avbild och ära, men kvinnan är mannens ära.

1 Mos. 1:26-27, 5:1-2, 9:6.

8. Ty mannen är inte av kvinnan, utan kvinnan av mannen. 1 Mos. 2:18-21.

9. Och mannen är inte skapad för kvinnans skull, utan kvinnan för mannens skull.

10. Därför skall kvinnan ha en makt på huvudet, för änglarnas skull.

1 Mos. 24:65.

11. Dock, i Herren är varken mannen utan kvinnan, eller kvinnan utan mannen.

12. Ty såsom kvinnan är av mannen, så är också mannen genom kvinnan, men alltsammans är av Gud.

13. Döm själva: Passar det sig att en kvinna ber till Gud barhuvad?

14. Eller lär inte själva naturen er, att det är till vanheder för en man om han har långt hår,

15. men att det är till ära för en kvinna om hon har långt hår? Håret har hon fått till att skylä sig med.

16. Men om någon vill vara motstridig, så må han veta, att vi inte har en sådan sed och inte heller andra Guds församlingar.

1 Tim. 6:4.

17. När jag nu ger er följande föreskrifter, kan jag inte berömma er: att ni kommer samman inte till förbättring, utan till försämring.

18. För det första hör jag att det förekommer splittringar bland er när ni kommer samman i församlingen, och delvis tror jag att det är så.

1 KOR. 1:10-12.

19. Ty partier måste ju finnas ibland er, för att det skall bli uppenbart bland er, vilka som håller provet*.

*KXII: rättsinniga.

Matt. 18:7. Luk. 2:35, 17:1.

Apg. 20:30. 1 Joh. 2:19.

20. När ni nu kommer tillsammans så är det inte för att äta Herrens måltid,

21. för när ni skall äta tar var och en i förväg sin egen måltid och så får den ene hungra, medan den andre är berusad.

22. Har ni då inte era hem, där ni kan äta och dricka? Eller föraktar ni Guds församling och vill ni få dem att skämmas som inget har? Vad skall jag säga er? Skall jag berömma er? I detta fall berömmar jag er inte.

23. Ty jag har från Herren tagit emot

vad jag också har meddelat er: I den natt, då Herren Jesus blev förrådd, tog han ett bröd,

Matt. 26:26. Mark. 14:22. Luk. 22:19.

24. tackade Gud, bröt det och sade: Tag och ät. Detta är min kropp som bryts för er. Gör detta till min åminnelse.

25. På samma sätt tog han också kalken*, efter måltiden, och sade: Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker den, gör det till min åminnelse. *bägaren.

26. Ty så ofta ni äter detta bröd och dricker denna kalk, förkunnar ni Herrens död, till dess han kommer.

Apg. 1:11.

27. Den som nu ovärdigt äter detta bröd eller dricker Herrens kalk, han blir skyldig till Herrens kropp och blod.

28. Men människan må pröva sig själv, och så äta av brödet och dricka av kalken. 2 Kor. 13:5.

29. Ty den som ovärdigt äter och dricker, utan att åtskilja Herrens kropp, han äter och dricker en dom över sig.

30. Därför är också många svaga och sjuka bland er, och många är avsonnade*. *KXII: sover.

31. Ty om vi dömde oss själva, så skulle vi inte bli dömda. Ps. 32:5.

32. Men då vi blir dömda, så blir vi tuktade av Herren, för att vi inte skall bli fördömda med världen. Hebr. 12:5f.

33. Därför mina bröder, när ni kommer tillsammans för att hålla måltid, så vänta på varandra.

34. Men är någon hungrig, så kan han äta hemma, så att ni inte kommer tillsammans till en dom. Och det övriga skall jag ordna, när jag kommer.

12 Kapitlet

Andens olika nådegåvor.

Om de andliga gåvorna, bröder, vill jag inte att ni skall vara okunniga.

2. Ni vet att när ni var hedningar, lät ni er föras bort till de stumma avgudarna, allt efter som ni blev ledda.

1 Kor. 6:11. Ef. 2:11-12. 1 Thess. 1:9.

3. Därför vill jag låta er få veta att ingen som talar i Guds Ande säger: Förbannad vare Jesus, och att ingen kan säga: Jesus är Herre, utom genom den Helige Ande. Mark. 9:39. 2 Kor. 3:5.

4. Det finns olika slags nådegåvor, men Anden är densamme.

Rom. 12:6. Ef. 4:4. Hebr. 2:4. 1 Petr. 1:10.

5. Det finns olika slags tjänster, men Herren är densamme.

Rom. 12:7-8. Ef. 4:11.

6. Det finns olika slags kraftgärningar, men Gud är densamme, som verkar allt i alla.

7. Men åt var och en ges Andens uppenbarelse så att den blir till nytta.

8. Ty åt den ene blir det av Anden givet att tala visdomens ord, åt den andre av samme Ande att tala kunskapens ord, Kol. 1:28.

9. åt en annan tro av samme Ande, åt en annan helandets gåvor av samme Ande, Mark. 16:18. Luk. 10:9. Jak. 5:14-15.

10. åt en annan att utföra kraftgärningar, åt en annan att profetera, åt en annan att skilja mellan andar, åt en annan att tala olika slags tungomål, åt en annan att uttyda tungomål.

Apg. 2:4, 6:8, 8:11, 10:46. 1 Kor. 14:27.

11. Men allt detta verkar en och samme Ande, som fördelar särskilt åt var och en så som han vill.

Rom. 12:3. 1 Kor. 7:7. 2 Kor. 10:13. Ef. 4:7.

12. Ty såsom kroppen är en och lik-

väl har många lemmar, och såsom kroppens alla lemmar, fastän de är många, likväl är en enda kropp, så är det också med Kristus.

Rom. 13:4-5. Ef. 4:16.

13. Ty i en Ande är vi alla döpta till en enda kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått dricka av en Ande.

Joh. 6:63. Rom. 6:4-5. Gal. 3:28.

Ef. 2:14-15. Kol. 3:11.

14. Kroppen är ju inte en lem, utan många.

15. Om foten skulle säga: Jag är inte hand därför hör jag inte till kroppen, skulle den därför inte höra till kroppen?

16. Och om örat skulle säga: Jag är inte öga, därför hör jag inte till kroppen, skulle det därför inte höra till kroppen?

17. Om hela kroppen vore öga, var är då hörseln? Och om den hel och hållen vore hörsel, var blev då lukten?

18. Men nu har Gud insatt lemmarna i kroppen, var och en av dem så, som han har velat.

19. Om de alla vore en lem, var vore då kroppen?

20. Nu är det många lemmar men kroppen är en.

21. Ögat kan inte säga till handen: Jag behöver dig inte, eller huvudet till fötterna: Jag behöver er inte.

22. Nej, snarare är de kroppens lemmar som anses vara svagast, de mest nödvändiga.

23. Och de som vi anser ha mindre heder, klär vi med så mycket större heder, och dem vi blygs för skyler vi med så mycket större anständighet,

24. vilket däremot de som är anständiga inte behöver. Men Gud har sammanfogat kroppen och gett den ring-

are delen så mycket större heder, 25. för att ingen söndring skulle uppstå i kroppen, utan alla lemmar skulle ha samma omsorg om varandra.

26. Och om en lem lider, så lider alla andra lemmarna med den, och om en lem blir ärad, så gläder sig alla andra lemmarna med den.

27. Men ni är Kristi kropp och lemmar, var och en efter sin del.

Rom. 12:5. Ef. 1:23, 5:23f. Kol. 1:24.

28. Och Gud har i församlingen satt för det första apostlar, för det andra profeter, för det tredje lärare, vidare kraftgärningar, sedan helandets nådegåvor, att hjälpa, att styra, och att tala olika slags tungomål.

Ef. 4:11.

29. Inte är väl alla apostlar? Inte är väl alla profeter? Inte är väl alla lärare? Inte utför väl alla kraftgärningar? 30. Inte har väl alla helandets nådegåvor? Inte talar väl alla tungomål? Inte kan väl alla uttyda?

31. Men sträva efter de bästa nådegåvorna. Och nu skall jag visa er en ännu mer dyrbar väg.

I Kor. 14:1.

13 Kapitlet

Kärlekens lov.

Om jag talade med människors och änglars språk, men inte hade kärlek, så vore jag endast en ljudande malm eller en klingande cymbal.

2. Och om jag kunde profetera och visste alla hemligheter och ägde all kunskap och hade all tro, så att jag kunde förflytta berg, men inte hade kärlek, så vore jag intet.

Matt. 7:22, 17:20, 21:21. Mark. 11:23.

Luk. 17:6. I Kor. 12:8-9.

3. Och om jag gav bort allt jag äger till mat* och utlämnade min kropp till att brännas upp men inte hade kärlek, så hade jag inget vunnit.

*KXII: till de fattiga

4. Kärleken är tålig och mild. Kärleken avundas inte, kärleken förhäver sig inte, den uppblåses inte. 1 Petr. 4:8.

5. Den uppför sig inte opassande, den söker inte sitt, den förbittras inte, den tänker inte något ont.

1 Kor. 10:24. Fil. 2:4f.

6. Den gläder sig inte över orättfärdigheten, men den gläder sig med sanningen. Ps. 10:3, 15:4, 49:19. 2 Joh. 4.

7. Den fördrar allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting.

Ords. 10:12.

8. Kärleken upphör aldrig, men profetiorna skall försvinna och tungomålen skall ta slut och kunskapen skall försvinna.

9. Ty vi förstår till en del och profeterar till en del.

Fil. 3:12.

10. Men då det fullkomliga kommer, skall det försvinna som är till en del.

11. Då jag var ett barn, talade jag som ett barn, hade sinne som ett barn och hade barnsliga tankar, men sedan jag blev man har jag lagt bort det barnsliga.

12. Ty nu ser vi såsom i en spegel på ett dunkelt sätt, men då skall vi se ansikte mot ansikte. Nu känner jag endast till en del, men då skall jag känna såsom också jag har blivit känd.

1 Kor. 8:3. 2 Kor. 3:18. 5:7,

Fil. 3:12. 1 Joh. 3:2.

13. Men nu förblir tron, hoppet och kärleken, dessa tre, men störst bland dem är kärleken.

14 Kapitlet

Om de andliga gåvornas rätta bruk samt om det som hör till god ordning vid de kristnas sammankomster.

Sträva efter kärleken. Sök med iver att få de andliga gåvorna, men framför allt att profetera. 1 Kor. 12:31.

2. Ty den som talar tungomål, han talar inte för människor utan för Gud, ty ingen hör honom, utan han talar hemligheter i anden. Avg. 2:4, 10:46.

3. Men den som profeterar talar för människor till uppbyggelse och förmaning och tröst för dem.

4. Den som talar tungomål bygger upp sig själv, men den som profeterar bygger upp församlingen.

5. Jag skulle önska att ni alla kunde tala tungomål, men mycket hellre att ni profeterade. Ty den som profeterar, han är större än den som talar tungomål, såvida inte denne också uttyder sitt tal så att församlingen får någon uppbyggelse.

6. Bröder, om jag nu kommer till er och talade tungomål, till vilken nytta skulle jag vara för er, om jag inte med mitt tal gav er antingen uppenbarelse eller kunskap eller profetia eller undervisning?

7. Är det inte på samma sätt med livlösa ting som ger ljud ifrån sig, såsom en flöjt eller harpa, att man inte kan förstå vad som blåses eller spelas på dem, om de inte ger skilda toner ifrån sig?

8. Och om en basun ger en otydlig signal, vem gör sig då redo till strid?

9. Likaså ni, om ni talar med tungomål och inte talar så att det kan förstås, hur skall man då veta vad som är talat? Ni talar då i vädret.

10. Det finns så många olika slags språk i världen och ändå är inget av dem obegripligt.

11. Om jag inte vet vad ljuden betyder, så blir jag en främling för den som talar, och den som talar blir en främling för mig.

12. På samma sätt är det med er, eftersom ni är ivriga att få andliga nådegåvor, så sök att bli rika på sådana till församlingens uppbyggelse.

13. Därför skall den som talar tungomål, be om att han också skall kunna uttyda.

14. Ty om jag talar tungomål när jag ber, så ber min ande, men mitt förstånd får ingen frukt av det.

15. Hur är det då? Jo, jag skall be med anden, men jag skall också be med förståndet. Jag skall lovsjunga med anden, men jag skall också lovsjunga med förståndet.

Ef. 5:19. Kol. 3:16.

16. Ty om du välsignar med anden, hur skall då den som sitter på den olärdas plats kunna svara med sitt amen till din tacksägelse? Han förstår ju inte vad du säger.

17. Ty nog är din tacksägelse god, men den andre blir inte uppbyggd av det.

18. Jag tackar min Gud, att jag talar tungomål mer än ni alla.

19. Men i församlingen vill jag hellre tala fem ord med mitt förstånd, för att jag också må undervisa andra, än tiotusen ord med tungomål.

20. Bröder, var inte barn till förståndet, utan var barn i ondskan, och var fullvuxna till förståndet.

Ps. 131:2. Matt. 11:25, 18:3.

Ef. 4:14. Hebr. 5:12. 1 Petr. 2:2.

21. I lagen står det skrivet: Genom dem som talar andra tungomål och andra

läppar skall jag tala till detta folk, men inte ens på det sättet skall de höra mig, säger Herren.

Jes. 28:11-12.

22. Alltså är tungomålen ett tecken, inte för dem som tror utan för dem som inte tror: Men profetian är ett tecken, inte för dem som inte tror, utan för dem som tror.

23. Om nu hela församlingen samlas och alla talade tungomål och några som är olärda eller som inte tror kommer in, skulle de då inte säga att ni mist förståndet?

24. Men om alla profeterade och någon som inte tror, eller var olärd kommer in där, blir han överbevisad av alla och dömd av alla.

25. Så skulle det som är fördolt i hans hjärta bli uppenbart och han skulle falla ner på sitt ansikte, tillbe Gud och vittna, att Gud verkligen är i er.

Sak. 8:23.

26. Hur är det då, bröder? När ni kommer tillsammans, så har var och en av er en psalm, en har undervisning, en har tungomål, en har en uppenbarelse, en har uttydning. Låt allt tjäna till uppbyggelse.

1 Kor. 12:8-10.

27. Om någon talar tungomål, så må två eller högst tre tala för var gång, och en i sänder, och en må uttyda.

28. Men finns det ingen som uttyder, så må de tiga i församlingen och tala för sig själva och för Gud.

29. Men profeterna må tala två eller tre, och de andra må pröva det.

30. Men om någon av dem som sitter där får en uppenbarelse, så skall den förste tiga.

1 Thess. 5:20.

31. Ty ni kan alla få profetera, den ene efter den andre, så att alla blir undervisade och alla blir förmanade.

32. Och profeternas andar är underordnade profeterna,

33. ty Gud är inte oordningens Gud, utan fridens, som i alla de heligas församlingar.

34. Era kvinnor skall tiga i era församlingar. Det är inte tillåtet för dem att tala, utan de skall underordna sig, som också lagen säger.

I Mos. 3:16. I Kor. 11:3, 11:16.
Ef. 5:22. Kol. 3:18. I Petr. 3:1.

35. Men vill de lära sig något, så skall de fråga sina män hemma, ty det är en skam för kvinnor att tala i församlingen.

I Tim. 2:11-12.

36. Eller är det från er som Guds ord har gått ut? Eller har det kommit endast till er?

37. Om någon menar sig vara profet eller andlig, så skall han veta att vad jag skriver till er är Herrens bud.

2 Kor. 10:7. I Joh. 4:6.

38. Men om någon är okunnig, så låt honom vara okunnig.

39. Bröder, sträva därför ivrigt efter att profetera och hindra inte heller någon att tala tungomål.

40. Låt allting ske värdigt och med ordning.

15 Kapitlet

Kristi uppståndelse, de dödas uppståndelse och kroppens förvandling.

Bröder, jag påminner er om det evangelium, som jag har förkunnat för er, vilket ni också har tagit emot och i vilket ni också står fast vid.

Gal. 1:11.

2. Genom vilket ni blir frälsta, om ni håller fast vid det ord som jag förkunnade för er, såvida ni inte har trott förgäves. Rom. 1:16. I Kor. 1:21. Gal. 3:4.

3. Ty först och främst har jag meddelat er vad jag själv tagit emot: Att

Kristus har dött för våra synder enligt Skrifterna.

Ps. 22:16-17. Jes. 53:5. Sak. 13:7.
I Kor. 5:7. Gal. 1:12.

4. Och att han blev begravnen och att han är uppstånden på tredje dagen enligt Skrifterna,

Ps. 16:10. Jes. 53:9.
Hos. 6:2, Jon. 2:1. Matt. 12:40.

5. och att han blev sedd av Kefas, sedan av de tolv. Mark. 16:14. Luk. 24:34.

Joh. 20:19. Apg. 10:41-42.

6. Sedan blev han sedd av mer än femhundra bröder på en gång, av vilka de flesta ännu lever, fast några är avsmnade.

7. Därefter blev han sedd av Jakob och sedan av alla apostlarna.

Luk. 24:50.

8. Allra sist blev han även sedd av mig, vilken är så som en som är född för tidigt. Apg. 9:3f, 22:17, 23:11. I Kor. 9:1.

9. Ty jag är den ringaste ibland apostlarna, som inte är värd att kallas apostel, därför att jag har förföljt Guds församling.

Apg. 8:3, 9:1, 22:4, 26:9.

Gal. 1:13. Ef. 3:7-8. I Tim. 1:13.

10. Men av Guds nåd är jag vad jag är och hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har arbetat mer än de alla, dock inte jag, utan Guds nåd som är med mig.

Rom. 15:18-19. 2 Kor. 11:23, 12:11.

11. Det må nu vara jag eller de, så predikar vi på detta sätt och så har ni trott.

12. Om det nu predikas att Kristus har uppstått ifrån de döda, hur kan då somliga bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda?

13. Om det inte finns någon uppståndelse från de döda, så har inte heller Kristus uppstått.

14. Men om Kristus inte har uppstått,

då är vår predikan meningslös, och då är också er tro meningslös.

15. Då kommer vi också att stå där som falska Guds vittnen, eftersom vi har vittnat mot Gud att han har uppväckt Kristus, som han inte har uppväckt, om det är så att döda inte uppstår.

Apg. 2:24f.

16. För om döda inte uppstår, så har inte heller Kristus uppstått.

17. Men om Kristus inte är uppstånden, då är er tro värdelös och ni är ännu kvar i era synder.

18. Då har också de gått förlorade som har avsomnat i Kristus.

19. Om vi endast i detta livet har haft vårt hopp till Kristus, så är vi de mest ömkansvärda bland alla människor.

20. Men nu har Kristus uppstått från de döda som förstlingen bland de avsomnade.

Apg. 26:23. Kol. 1:18.

1 Petr. 1:3. Upp. 1:5.

21. Eftersom döden kom genom en människa, så kom också genom en människa de dödas uppståndelse.

1 Mos. 2:17, 3:6. Rom. 5:12, 6:23.

22. Ty såsom alla dör i Adam, så skall också alla i Kristus göras levande.

23. Men var och en i sin ordning: Kristus som förstling, sedan de som tillhör Kristus vid hans ankomst.

1 Thess. 4:15-17.

24. Därefter kommer slutet, då han överlämnar riket åt Gud och Fadern, sedan han har gjort slut på all slags välde, all slags myndighet och makt.

25. Ty han måste regera till dess han har lagt alla sina fiender under sina fötter.

Ps. 110:1. Apg. 2:34. Ef. 1:20.

Kol. 3:1. Hebr. 1:13, 10:13.

26. Den sista fienden som blir borttagen är döden.

27. Ty allting har han lagt under hans fötter. Men när han säger att allting

är honom underlagt, är det uppenbart att den är undantagen som har lagt allting under honom.

Ps. 8:7. 110:2. Matt. 28:18.

Ef. 1:22. Hebr. 2:8.

28. Och sedan allting har blivit honom underlagt, då skall också Sonen själv bli underlagd den, som har lagt allting under honom, för att Gud skall bli allt i alla.

1 Kor. 3:23, 11:3.

29. Vad skall annars de göra som låter sig döpas för de döda? Om de döda inte alls uppstår, varför låter de då döpa sig för de döda?

30. Och varför utsätter också vi oss varje stund för fara?

Rom. 8:36.

31. Vid vår berömmelse som jag har i Kristus Jesus vår Herre, dör jag varje dag.

2 Kor. 4:10-11, 11:23.

32. Om jag efter människors sätt kämpade mot vilddjuren i Efesus vad hade det då tjänat till? Om döda inte uppstår, låt oss då äta och dricka, ty i morgon skall vi dö.

Jes. 22:13.

33. Låt er inte bli vilsledda: Dåligt sällskap* fördärv er godaste seder.

*XXII: ont tal.

34. Vakna upp på ett rätt sätt och synda inte. Ty några av er vet ingenting om Gud. Till er skam säger jag er detta.

Rom. 13:11. Ef. 5:11.

35. Men nu säger väl någon: Hur uppstår de döda? Och med hurudan kropp skall de komma?

Hes. 37:3.

36. Du dåre, det du sår, det får inte liv om det inte dör.

Joh. 12:24.

37. Och det du sår, är ju inte den kropp som skall komma utan ett naket korn, om det nu är av vete eller något annat.

38. Men Gud ger det en kropp, såsom han vill och åt vart och ett sådetslag dess särskilda kropp.

39. Inte är allt kött samma slags kött,

utan människors kött är av ett slag, boskap av ett annat slag, fiskar av ett annat slag, fåglar av ett annat slag.

40. Och det finns himmelska kroppar och jordiska kroppar. Men de himmelska kropparna har en sorts härlighet, de jordiska en annan.

41. En härlighet har solen, en annan härlighet har månen och en annan härlighet har stjärnorna, ty den ena stjärnan övergår den andra i härlighet.

42. På samma sätt är det också med de dödas uppståndelse. Det som sås i förgänglighet, det uppstår i oförgänglighet.

43. Det som sås i vanära, det uppstår i härlighet, det som sås i svaghet, det uppstår i kraft.

Fil 3:20-21.

44. Det sås en naturlig kropp, det uppstår en andlig kropp. Då det finns en naturlig kropp, så finns det också en andlig kropp.

45. Såsom det också har skrivits: Den första människan Adam blev till en levande själ*, den siste Adam till en levandegörande ande.

*KXII: naturligt liv, den siste Adam till andligt liv. I Mos. 2:7. Rom. 5:14.

46. Men det andliga är inte det första, utan det naturliga kommer först, sedan det andliga.

47. Den första människan är av jorden, jordisk, den andra människan är Herren från himlen.

Joh. 3:13f.

48. Sådan den jordiska var, sådana är också de jordiska och sådan den himmelska är, sådana är också de himmelska.

49. Och såsom vi har burit bilden av den jordiska, så skall vi också bära bilden av den himmelska.

I Mos. 5:3. Rom. 8:29. 2 Kor. 3:18,

4:11. Fil. 3:21. I Joh. 3:2.

50. Men detta säger jag, bröder, att

kött och blod inte kan ära Guds rike. Inte heller skall det förgängliga ära oförgänglighet.

51. Se, jag säger er en hemlighet: Vi skall inte alla avsomna, men vi skall alla bli förvandlade,

I Thess. 4:15-17.

52. i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunen. Ty basunen skall ljuda och de döda skall uppstå oförgängliga och vi skall bli förvandlade.

Matt. 24:31.

53. Ty detta förgängliga måste ikläda sig oförgänglighet och detta dödliga måste ikläda sig odödlighet.

2 Kor. 5:4.

54. Men då detta förgängliga ikläder sig oförgänglighet och detta dödliga ikläder sig odödlighet, så fullbordas det ordet som är skrivet: Döden är uppslukad i seger.

Jes. 25:8. Hos. 13:14. Hebr. 2:14.

55. Du död, var är din udd? Du dödsrike*, var är din seger?

*KXII: helvete.

56. Dödens udd är synden, syndens kraft är lagen.

Rom. 4:15, 5:13, 7:5f.

57. Men Gud vare tack, som har gett oss seger genom vår Herre, Jesus Kristus.

Joh. 16:33. I Joh. 5:5.

58. Därför mina kära bröder, var fasta, orubbliga och överflödande i Herrens verk alltid, eftersom ni vet, att ert arbete inte är förgäves i Herren.

16 Kapitlet

Angående en insamling till de kristna i Jerusalem. Slutförmaningar och hälsningar. Kristi kärlek.

När det gäller insamlingen till de heliga, så gör också ni så som jag har föreskrivit församlingarna i Galatien.

Ap. 11:29. Rom. 12:13, 15:26,

2 Kor. 8:4, 9:1f. Gal. 2:10.

2. På första veckodagen bör var och en av er lägga undan hos sig och samla ihop vad han kan åstadkomma, så att insamlingen inte sker först när jag kommer.

3. Men då jag kommer skall jag sända de män med brev, som ni har godkänt, till Jerusalem för att framföra er gåva.

4. Och om det behövs att också jag reser, så skall de resa med mig.

5. Jag skall komma till er sedan jag har farit igenom Makedonien. Ty jag far igenom Makedonien,

Apg. 19:21. 2 Kor. 1:16.

6. men hos er skall jag kanske stanna något eller möjligen bli kvar över vintern, så att ni kan hjälpa mig vidare, vart jag än reser.

2 Kor. 1:15.

7. Ty jag vill inte se er nu, bara i förbifarten, eftersom jag hoppas att någon tid få vistas hos er, om Herren tillåter det. Apg. 18:21. 1 Kor. 4:19. Jak. 4:15.

8. Men i Efesus stannar jag till pingst.

9. Ty en stor och kraftig dörr har öppnats för mig, och jag har många motståndare.

2 Kor. 2:12. Kol. 4:3.

10. Om Timoteus kommer, så se till att han kan vara hos er utan fruktan. Ty han utför ju Herrens verk liksom jag.

Rom. 16:21. 1 Kor. 4:17. Fil. 2:19f.

11. Ingen får förakta honom. Hjälp honom sedan att resa vidare i frid, så att han kan komma till mig, för jag väntar honom tillsammans med bröderna.

12. Men vad angår brodern Apollos, så har jag uppmanat honom mycket att komma till er med bröderna. Men han var inte alls villig att komma nu, utan kommer när han finner ett lämpligt tillfälle.

1 Tim. 4:12

13. Vaka, stå fasta i tron, uppträd manligt och var starka. Ef. 6:10. Kol. 1:11.

14. Låt allting hos er ske i kärlek.

15. Jag förmanar er, bröder: Ni vet att de som hör till Stefanus hus är förstlingsgrödan i Akaja och att de har ställt sig i de heligas tjänst,

1 Kor. 1:16.

16. för att också ni så underordnar er sådana, samt under var och en som medverkar och arbetar.

Fil. 2:29. Hebr. 13:17. 1 Tim. 5:17.

17. Jag gläder mig över Stefanus och Fortunatus och Akaikus närvaro, eftersom de har ersatt saknaden av er.

18. De har upplivat min och er ande. Så visa nu att ni uppskattar sådana män.

1 Thess. 5:12.

19. Församlingarna i Asien hälsar er. Akvila och Priscilla och den församling som kommer tillsammans i deras hus, hälsar er mycket i Herren.

Apg. 18:2. Rom. 16:3.

20. Alla bröderna hälsar er. Hälsa varandra med en helig kyss.

Rom. 16:16. 2 Kor. 13:12.

1 Thess. 5:26. 1 Petr. 5:14.

21. Jag Paulus hälsar er med min egen hand.

Kol. 4:18. 2 Thess. 3:17.

22. Om någon inte har Herren Jesus Kristus kär, så skall han vara förbannad. Maranata*.

*Arameiskt ord: Vår Herre kom!

23. Herrens, Jesu Kristi, nåd vare med er.

Rom. 16:24.

24. Min kärlek är med er alla i Kristus Jesus. Amen.

Första brevet till korintierna, sänt av Filippus genom Stefanus, Fortunatus, Akaikus och Timoteus.